

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 749 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af Rustsvampe.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 172 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 651 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Johansen): I længere Tid har Landbruget været meget plaget af Rustsvampe i Sæden og paa Græsgange. Jordbrugerne kunde ikke bekæmpe disse

Snylteplanter, da man ikke vidste, hvor de egentlig havde deres Sæde. Først i Tidens Løb, efter at Videnskaben og det praktiske Landbrug paa dette saavel som paa alle andre Omraader havde arbejdet Haand i Haand, kom der Klarhed i Spørgsmaalet. Jordbrugerne begyndte nu at tage Sagen op til Drøftelse dels i Tidsskrifter, dels i Dagblade og dels paa Landbømøder. I 1897 blev der afholdt et Landbømøde i Aarhus, hvor dette Spørgsmaal blev taget frem til alvorlig Drøftelse, og en af de større Jordbrugere i Jylland holdt et meget indgaaende Foredrag. Han fremførte her de Erfaringer, han havde gjort, og omtalte den Skade han havde iagttaget, at Rustsvampene havde forårsaget i mange Miles Omkreds der, hvor han boede. Ved dette Møde var Professor E. Rostrup til Stede og deltog i Diskussionen. Han gav sin Tilslutning til, hvad der var blevet fremdraget af Foredragsholderen, og pointerede, at Landbruget som Følge af Rustsvampene led en overordentlig stor Skade, som muligvis kunde anslaaes til henved en halv Snes Mill. Kr. Om den Sum, som her blev nævnt, er rigtig, kan være tvivlsomt, men det kan i hvert Fald slaas fast, at det er en overordentlig stor Skade, som Landbruget lider ved disse Planter. Der blev saa i 1901 af den daværende Landbrugsminister fremlagt et Lovforslag som gik ud paa at bekæmpe Rustsvampen. Der blev gjort et indgaaende Arbejde i dette Udvalg, men man naaede ikke at komme til noget endeligt Resultat, fordi man ikke kunde opnaa Enighed over, hvorvidt man egentlig skulde gaa — der var Anskuelser oppe om, at man muligvis skulde gaa noget videre end Lovforslaget — og man afgav derfor kun en Beretning. Til det den Gang nedsatte Udvalg blev der fra Gartnerforeningen indsendt et Andragende om, at den ene af de Planter, der vare optagne i Lovforslaget, nemlig Mahoniatræet, maatte gaa ud, idet Gartnerne hævdede, denne Plante ikke gjorde stor Skade; men var for dem af overordentlig stor økonomisk Betydning. Udvalget lod forespørge, hvorvidt denne Plante kunde henregnes til de meget farlige, og fra sagkyndig, videnskabelig Side blev det da godtgjort, at man kunde lade den gaa ud, hvilket naturligtvis har været medvirkende til, at den ikke er medoptagen i Lovforslaget, saaledes som det er fremlagt i denne Samling.

Nu er der af en Del Landmænd gjort den Erfaring, at Sæden og Græsset blev stærkt angrebet af Rust, uden at man var i Stand til at paavise, at der i Nærheden